

שירה בצינור // ח' ציל

שיר עברי חדש בשבוע

מלבי 7.2010.7.30

כשאני ושאר לנד

מאת: המוטל בר-יוסף

כשאני ושאר לנד אני מצויד ורועה למות,
לחצושי בגופות הפוח של החשכה
לשקע בה כמו צוללת רצועה
לעצם את עצמי בשנה.

כשאני ושאר לנד מחותי נוזלים
מכל פתחי גופי אל המרמה
אזלים אותי תלילה מבתלה
גשאת ברות רשעה פמוז.

כשאני ושאר לנד אני לי אני
בכללי יש לי רק אני זה
ואין תהוא נאה
ובל אתר אבו עלי.

א זה שיר מצמד השיר את
אחד לא הצה לחיות לנמי
נוראי, אבל לחוש בידות וריכוח
קיצוני יותר מרובת בשיר חשה כשאני
היא מרוקנת את עצמה והיא חשה אזה
ועומדת על ספה של חשכה מתחת תורעה
למורכבת מוחזר אינים המורמים
לאננים. השפה המסאפרית של השיר
המצימם הזה כל בר חוקה המיסה
תור המיכה בצוללת, האישה הנמסה אל
מצוה, רצועה, נוצות, צוללת, לעצום
עצמי או תארת למי בית השיר
נוזלים, אזלים, חוליים, לעצום
אתה ממש חש חלולה מבוהלה בקורא
ובבית האחרון השימוש שיקע עם חובות.
ולא מליצי במילת הקריאה הגבוהה אתה
שנראית כאן כל כך טבעית ומתבקשת.
חמוטל בר-יוסף (1940) היא משוררת
עשרה ספרי שירה ועשרה ספרי עיון.
במחקרה היא עוסקת בספרות רוסית
ובספרות עברית. השיר לקוח מתוך
מבחר יצירות שהוקדשו למשוררת
אחרת שכבר אינה עמנו: אנתלוגיה
ביוגרפית על שירת מירי בן-שמחוני
שערה המשורר והמסאי דן אלבו
מכרמל). יצרים שירי מירי בן-שמחוני
בשמונה (1996) פרסמו את מירי
יצירות מפרי עטם וקטעי זיכרונות בין
הכותבים: שמעון צימור, מאיה בורנה,
רפנה שחורי, שמעון עלון ומנחם בן.
כשקראים את השיר עלון ומנחם בן,
לאנתלוגיה מעין זו, כי המשוררת מירי
בן-שמחוני שגורסה למות, הייתה מן
היצרים החשובים העבריים, החולכים
על התבל הדק שבין שירת לשפיות. ©

